

Đề bài:

**Hôm nay lớp em
có một tiết kiểm
tra giữa học kì
II. Em hãy tả
không khí một
tiết làm bài
kiểm tra ở lớp.**

Bài làm

Tùng tùng tùng! Tùng tùng tùng! Tùng tùng tùng... trống giờ học bây giờ mới điểm mà trong lớp tôi, các bạn đã ngồi vào chỗ đầy đủ. Cả là vì hôm nay lớp tôi có một tiết kiểm tra toán giữa học kì II. Do cô giáo đã thông báo trước nên chúng em có thái độ tự tin, bình tĩnh trước giờ làm bài.

Cô giáo bước vào lớp. Chúng em đứng nghiêm trang chào cô. Hôm nay cô mặc chiếc áo dài màu hồng rất đẹp, tà áo khẽ phất phơ trước gió. Trông cô thanh thoát, dịu dàng. Cô tươi cười gật đầu chào cả lớp rồi yêu cầu chúng em lấy giấy bút ra làm bài. Cô đọc trước một lần đề bài rồi chép lên bảng. Đề toán hôm nay hơi hóc búa, nếu không tranh thủ thì sẽ khó làm xong bài. Trên bàn giáo viên, cô giáo ngồi yên lặng quan sát cả lớp. Xung quanh em, không khí thật yên lặng. Chỉ còn tiếng bút sột soạt trên giấy, tiếng com pa và tiếng thước kẻ va vào nhau lách cách, tiếng tí tách của kim đồng hồ đang điểm thời gian trôi. Thỉnh thoảng, có tiếng thở dài và tiếng ho húng hắng. Không cần quay lại, em vẫn biết đó là tiếng bạn Hoa. Chắc bạn ấy không làm được bài.

Em chăm chú làm bài. Tờ giấy nháp đã đặc kín con số. Bao giờ tính xong một bài, em mới cẩn thận ghi vào giấy kiểm tra. Cô giáo vẫn khen em ở điểm này. Một bài, rồi hai bài. Còn bài thứ ba nữa. Em khoan khoái nhìn đồng hồ. Còn những mười lăm phút nữa. Em ngó sang bên cạnh, Nguyệt Thanh cũng đang chăm chú làm bài, chắc cũng gần xong, bạn ấy là một trong những “địch thủ” đáng gờm của em và là một trong những “cây toán” xuất sắc của lớp.

Hơn bốn mươi mái đầu xanh đăm chiêu suy nghĩ trước tờ giấy trắng. Im lặng tuyệt đối. Có thể nghe rõ tiếng chú thạch sùng tắc lưỡi trên trần nhà và cánh ong bay rì rào ngoài cửa sổ. Cô giáo nhẹ nhàng nhắc nhở – sắp hết giờ làm bài, các em nên xem lại kết quả trước khi nộp bài. Cả lớp như đang chạy đua cùng với thời gian vậy. Những mái đầu nghiêng nghiêng, những vầng trán nhíu lại. Những giọt mồ hôi và những sột soạt của ngòi bút. Thỉnh thoảng nghe tiếng lật trang giấy loạc xoạc. Ai cũng nháp nháp, ghi ghi, rồi bấm máy. Rồi lại nháp, những nụ cười rạng rỡ kèm với những tiếng reo vui khe khẽ. Tiếng cái Ngọc Anh đấy, chắc là nó nghĩ ra giải hoặc tìm thấy đáp số của bài toán.

Tôi khoanh đáp số cuối cùng của bài số ba. Thế là xong. Những con số tròn trịa sắp xếp ngay ngắn theo hàng lối làm cho bài kiểm tra của tôi trông thật sạch sẽ. Chắc cô giáo sẽ hài lòng với bài kiểm tra của mình, tôi thầm nghĩ.

Chỉ còn hai phút, tiếng cô giáo vang lên “Các em chuẩn bị nộp bài”. Cô vừa dứt lời thì tiếng xôn xao nổi lên đây đó “Thưa cô! Em chưa xong ạ! –

Thưa cô! Cô cho em thêm vài phút nữa ạ!” Rồi tiếng hỏi nhau từ bàn nọ sang bàn kia: Nguyệt Thanh ơi bài hai của cậu đáp số mấy? Văn Minh ơi! Cậu xong chưa?... Cô giáo gõ nhẹ thước xuống bàn thay cho lời nhắc nhở. Trật tự được lập lại. Ai cũng cố gắng hoàn thành bài viết của mình.

Tùng, tùng, tùng! Tùng, tùng, tùng!... tiếng trống vang lên giòn giã, báo hiệu đã hết giờ. Cô bảo chúng em dừng bút rồi bạn Hoài An lớp trưởng lần lượt đến từng bàn thu bài. Lớp trưởng thu bài xong nộp bài cho cô giáo, cô hỏi chúng em có làm được bài không. Cả lớp đồng thanh đáp: “Có ạ! Có ạ!...” Một nụ cười rạng rỡ, trên khuôn mặt hiền hậu của cô giáo. Em hi vọng một điểm mười đỏ chói cho em và cho các bạn khi mà cô giáo trả bài.